

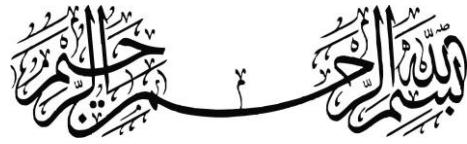
روژه

در حمت، برکت او مغفرت میاشد

لیکنہ :

سید محبوب شاہ ساجد

Ketabton.com

پېژندە :

- ❖ د کتاب نوم : روژه د رحمت، برکت او مغفرت میاشت
- ❖ مؤلف : مولوی سید محبوب شاه (ساجد)
- ❖ خپرندوی : صداقت خپرندویه تولنه / کندھار
- ❖ چیزاین : محمد عمر
- ❖ کمپوزر : اسد اللہ ارمانی
- ❖ چاپکال : ۱۴۳۲-۱۳۹۰ ش
- ❖ چاپشمېر : ۲۰۰۰ توکه (۱)

روزه درحمت، برکت او مغفرت میاشت

توله ستاینه هغه پروردگار لره ده، چي د بشريت د نېكمرغى لپاره يې
د كال په او بد و کي پر مسلمانانو يوه داسي مباركه میاشت لورولي ده چي
هغه په مادي او روحی لحاظ د ګټوا او اجرونو او په جمسي او روانی لحاظ
له الهي حکمتونو خخه د که ده.

هغه د بدای او مسکین، پادشاه او ګډا لپاره د مساوات میاشت ده،
هغه د پرش ورخنی اسلامي کورس دی. چي د روغتیاپالني ترڅنګ د
اجتماعي تعاون، هم آهنګي او همدردي عملی درسونه نبیي، هغه د
نوافلو، عباداتو، صيام او قيام او عالي اخلاقی روزني تربیتگاه ده او
درود او سلام دي وي د الله تعالی پر هغه غوره او ګران محبوب رحمة
اللعالمين ﷺ چا چي تردغه میاشت مخکي به يې لا متيي ورو نغښتې او د
عبادتونو ترڅنګ به يې د سخا دسترخوان د غربيو او بېوزلوا انسانانو د

خوشحاله کولو لپاره وغوروي او د سخا درجه به يې د نور کال په پرتله په
همدغه مياشت کي نهايی نقطي ته لوړ پدله، او د هغه پرتولو ملګرو او
پلويانو چا چي د دين د خپرولو په لاره کي يې له هیڅ ډول قرباني خخه سنه
دی غرولي او پرهغه چا چي د قيامت ترور حي د هغوي پرتگلاره روان وي
او پرموده گنھه گارانو چي د رسول الله ﷺ غوره امت ته مو نسبت کيږي. آمين
اما بعد!

د روژې مبارکه مياشت د عادت سره سمه هر کال د مسلمانانو مېلمنه
کيږي، موبد سرپه سترګو وينو، چي ډېر ورونه د دې مياشتی له راتګ
خخه مخکي له دنيا خخه رخصت سی، د اعمالو سلسله يې قطع سی او
قسمت يې نه وي چي د ژونديو انسانانو سره یو ئاي د همدغه مېلمنې
مياشتی هر کلی وکړي او د هغې له فيوضاتو خخه ګته و اخلي، خو
نېکمرغه هغه خوک دی، چي دا مياشت ورباندي راغله او د هغې د هر کلې
لپاره يې پشپه تياری نيولى وي، مخکي يې په فلسفه ځان پوهولي وي او
په مطلوب شکل دا مبارکه مېلمنه مياشت و پالي او له برکتونو او له هري
لحظې خخه يې ډېر ګته و اخلي.

گرانو مسلمانانو!

مخکي تردي چي دا مباركه مياشت را ورسىب، رائحه چي په بشپړه
اماتداري او رينتنيولي له حانه سره عيني پونستني مطرح کرو، ترڅو دا
مياشت بي له خالصي توبې، طاعت او عبادت خخه زموږ د لاسه ولاره نه
سي او د هغې قيمتي شپې وړيا ضایع نه سی. خداي ﷺ خبر چي بل کال به
موږ او د غهه د برکت، مغفرت (بخښي) او رحمت مياشت سره مخ سوا او که
نه.

آيا موږ په همدغه مباركه مياشت کي د توبې ايسيلو عزم کړي دی؟ آيا
له ګناهونو او منکراتو خخه مود لاس د اخيستلو او د کايناتو د لوی
پوردگار سره د نيكو اعمالو د سرته رسولو او د یوې نوي صفحې د
پرانيسيلو اراده کړي ده؟

آيا موږ دې مبارکي مياشتی د ورځني عبادت لپاره یو منظم تقسيم
اوقات برابر کړي دی، چي د هغه له مخي د همدغه مبارک موسم د شپو او
ورخو هر کلې وکړو؟

که مو بربنتیا هم پر تپ و خت پنپمانه یو، چی هسی موله لاسه ووت او په راتلونکی کی د گناهونو او شرعی مخالفتونو د پرپنسودلو هوده مو کړی وي نوربنتیا هم چی مو بود ژوندانه په ارزښت پوه سوي یو او نور به خپله آینده رغوو، په همدې شکل به مو بله معنوی سکون او د اللہ تعالیٰ ﷺ له نعمتو نو خخه لذت واخلو او که مو همدا موسم هم تشد تپه شان له لاسه ووت نو په دې باید و پوهیرو، چی خپل عمر مواضع کړ او نېکمرغې مو په برخه نه سوه.

امام ابن الجوزی رحمۃ اللہ علیہ فرمایی:

انسان ته په کارد ه، چی د خپل وخت عزت او قدر و پیشني او یوه شبې هم د اللہ تعالیٰ درضاء د لاس ته را وړ لو خخه پرته په بل خه کي ضایع نه کړي او یو تر بل غوره او نېک کارونه او نیکي خبری حان ته خپلې کړي او تلې په د خير د کارونو د اسي پوخ نيت کړي وي چي کله هم پکښي سستي او ستوماني محسوس نه کړي.

له عامر بن قيس رحمۃ اللہ علیہ خخه نقل سوی دی، چي یو چا ورته وویل: خبری راسه و کړه، هغه په جواب کي ورته وویل: د یو خو شېبو لپاره لمرا

و نیسه زه به خبری در سره و کرم.

ربنیا هم چی عمره پر په چتکی روان دی.

هغه خوک چی دنیوی کاروبار او تجارت کوي یوه شپه هم د یوه چه
نژدی ملگری لپاره وخت نه ضایع کوي او که کله هم د گتی یو چانس ورته
په لاس ورسی نو پالتو یې له لاسه نه ورکوي او که یې له لاسه ووزی چه
ورباندی خواشینی او غمجن وي. موبد اسيي اخروي موسمونه چي په هغه
کي د الله تعالى سره تجارت زموږ لپاره زياتي گتی لري ولې په پام کي نه
نيسو، تر خود نيكو عملونو او عبادتونو لورته گړندي سو او هغه ستري
گتی چي د الله تعالى له لوري ثوابونه او اخروي بې شمېره نعمتونه او
دنیوی نېکمرغۍ دی لاس ته را ورو.

دغه د روژې مياشت هغه لوی فرصت دی، چي نېکان ورته تياری
نيسي او پرهېز ګاران چه ورته خوشحاله وي او وين مسلمانان یې په چه
مينه انتظار باسي. دا مياشت د ګناهونو د بخبلو، د جنت د ګټلو او د جهنم
له عذابونو خخه د نجات موسم دی، خود هغه چا لپاره چي زړه یې روغ،
اندامونه یې په شرعی موازينو برابروي او د همدغې مبارکي مياشتني

ورئي په خوب کولو او شپه يې په قطعه بازى، د تلوپزونى فلمونوا او
هرامو په کتلوا او په بې ئايى محفلونو تىري كېي نود روژى نىولولە اجر او
ثواب خخە بېشىكە بې برخى سو.

داد گوتۈپە شىمپريو خوشپا او ورئي دى، چى كله مىاشت رادبرە
سى ورباندى پوهنه سو، چى خرنگە ووتلەنورائى چى لەدې اخروي
تجارتىي موسم سره پەھەنگە شكل تعامل و كەولكە د دنیا د تجارت لە
موسمونو سره چى يې كۈو، كە ربىتىيا موپە دې يقين وي چى يوه ورئ لەدې
فانى نېرى خخە تلونكى يو او هلتە مۇرد نىكىو اعمالو سرمایى تەارتىيا
لرو.

رسول اللە ﷺ فرمایى:

عن أبي هريرة ﷺ قال: قال رسول اللە ﷺ رغم انف رجل ذكرت عنده فلم
يصل على رغم انف رجل دخل عليه رمضان ثم انسلاخ قبل ان يغفر له ورغم
رجل ادرك عنده ابواه الكبر فلم يدخله الجنة. (رواہ الترمذی)
ترجمە:

لە ابوهیرىھ خخە روایت دى، چى رسول اللە ﷺ و فرمایل: د ھەنچە

دی پزه په خاورو سپره سی، چي زه یې په مخ کي ياد کړل سم او پر ما درود
ونه وايي او د هغه چا دي پزه په خاورو سپره سی چي د روژي مياشت ورته
راغله او ورڅخه وو تله مخکي له دې چي د ده ګناهونه پکښي و بخښل سی
او د هغه چا دي پزه په خاورو سپره سی چي په ژوند کي یې مور او پلار
سپین بېري سی او دی جنت ته نه دننه باسي (يعني د هغوي خدمت ونه
کړي).

د روژي فضایل

در مصان د مياشتی روژه نیول د هجرت په دو هم کال کي د شعبان د
مياشتی په دريمه د دو شنبې په ورځ فرض سوه. د هغې فرضیت په قرآنکريم
او نبوي احاديث او د امت په اجماع سره ثابت سوی دی، په قصد سره یې
خورل لوی جرم، کېرہ ګناه او ډېر خطرناک کار دی او منکريې بېله شکه
کافر دی، فرضیت یې په لاندې مبارک آیت سره ثابت دی، الله تعالیٰ ﷺ
فرمایي:

يَتَأْمُرُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ

مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾ (سورة البقرة- ۱۸۳ آیت)

ترجمه: اې هغۇكسانو، چى ايمان موراپرى دى پرتاسو باندى روژە نى يول فرض گۈرۈل سوپى دە، لەكە له تاسو خىخە مىخكىي (پرامتونو، قومونو او پىغمېرانو باندى چى فرض كېل سوپى وە) ددى لپارە چى ئاخونىدە گناھونو خىخە و ساتىء او د تقاوا خاوندانسى.

پە بل مبارڪ آيت کي اللہ تعالیٰ فرمایي:

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْءَانُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ

الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الْشَّهَرَ فَلَيَصُمِّمْ ﴿١٨٤﴾ (سورة البقرة-

۱۸۵ آیت)

ترجمه: دروژى مىياشت ھەمە مىياشت دە چى پە ھەغىي كىي قرآنكىريم نازل سوى دى، چى ھەمە (قرآنكىريم) د خلکو لپارە ھدايت، لاربىسونە او بنكارە

دلیلونه دی چي حق او باطل سره بپلوی، نو کوم مکلف مسلمان چي دا
میاشت ولیدله نو ضروري دی د هغې میاشتی روژه و نیسي.

رسول الله ﷺ فرمایي:

عن بن عمر ﷺ قال: قال رسول الله ﷺ: بنى الاسلام على خمس شهادة
ان لا اله الا الله و ان محمدر رسول الله و اقام الصلاة و ايتاء الزكاة والحج و
صوم. (صحيح البخاري)

ترجمه: د عبدالله بن عمر ﷺ خخه روایت دی چي رسول الله ﷺ و فرمایل:
د اسلام دین پر پنځو شیانو جو پر دی.

۱. دا شاهدي ورکول، چي د الله تعالى ﷺ نه پرته بل خوک د عبادت و راو
لايق نسته، دا شاهدي ورکول چي محمد ﷺ د الله تعالى ﷺ رسول او پيغمبر
دی.

۲. او د لمانعه درول (کول).

۳. او د زکات ورکول.

۴. د حج اداء کول.

۵. د رمضان د میاشتی روژه نیوں.

رسول الله ﷺ فرمایی:

عن ابی هریرة ﷺ قال: قال رسول الله ﷺ من صام رمضان ایماناً و
احتساباً غفرله ماتقدم من ذنبه. (صحیح البخاری)

ترجمه: د ابی هریرة ﷺ خخه روایت دی، چې رسول الله ﷺ و فرمایل: چا
چې له الله تعالیٰ ﷺ د اجر او شواب د غوبنسلو په نیت در رمضان د میاشتی
روژی د ایمان او عقیدې په رپنا کې و نیولې، نود هغه تېر گناهونه به تول
ورو بخنبل سی.

په بل حدیث شریف کې راغلی دی:

عن ابی هریرة ﷺ عن النبی ﷺ قال: اذا دخل شهر رمضان فتحت ابواب
السماء و غلت ابواب جهنم و سلسلت الشیاطین. (صحیح البخاری)

ترجمه: حضرت ابو هریرة ﷺ د پیغمبر ﷺ خخه روایت کوي چې هغه
مبارک فرمایلی دی، چې: کله د رمضان میاشت داخله سی د آسمان
دروازې خلاصی سی او د جهنم دروازې و تپل سی او شیطاناں په ځنڅیرونو
و تپل سی.

د حضرت سهل ﷺ خخه روایت دی، چې رسول الله ﷺ و فرمایل، چې په

جنت کي يوه دروازه ده چي ريان نوميزي، روژه لرونکي به پر هماگه دروازه
جنت ته نتوزي او بل به هيڅوک له هغې دروازې خخه نه نتوزي، اعلان به
وسې، چي چيرته دي روژه لرونکي؟ هغوي به (جنت ته) ولاړ سې او بل به
هيڅوک نه نتوزي چي کله هغوي (روژه لرونکي) دنه سې و به ترله سې او
په هغه دروازه به بیا هيڅوک جنت ته دنه ولاړ نه سې (يعني دا دروازه د
روژاتيانو لپاره ځانګړې سوې ده. (رواه البخاري)
همدا ډول په بل مبارک حدیث کي راغلي دي:

د حضرت ابو هريرة ﷺ خخه روایت دی، هغه وايي چي کله د روژې
میاشت را ورسپدله نور رسول الله ﷺ و فرمایل:
تاسي ته يو داسي مبارکه میاشت راغله، چي د هغې د روژو نیول پر
تاسي فرض ګرځول سوې ده. په هغې کي د جنتونو دروازې خلاصېږي او د
دوبخ دروازې تړل کېږي او سرکښه شیطاناں قید کړل کېږي په همدغه
میاشت کي يوه شپه ده چي تر زرو میاشتو غوره ده خوک چي یې له خير
خخه محروم سونو هغه له هري ګتني خخه بې برخې سو. (سنن النسائي)
په بل حدیث کي فرمایي: د ابو هريرة ﷺ خخه روایت سوې دی، چي

رسول الله ﷺ و فرمایل: ستاپروردگار وايي: د هري نېکي بدله له لسو
چندو خخه نېولي ترا او سوو پوري کيربي، الله تعالى فرمایي چي روژه زما
لپاره نيوں سوي ده او زه به بنده ته د هغې بدله او ثواب ورکوم او روژه داور
خخه هال دی او د روژاتي د خولي بوی الله تعالى ته د مشکو تر خوشبویي
زيات خوشبویه دی، نو که يو ناپوه په جهالت سره په روژه لرونکي تېرى
کوي نو ورته ودي وايي چي زما روژه ده. (رواه ترمذی)

په بل حدیث کي فرمایي: د حضرت ابو هریرة ﷺ خخه روایت دی، چي
رسول الله ﷺ و فرمایل: چا چي (په روژه کي) درواغ ويل او د ګناه کارونه نه
پرېښودل نو الله تعالى چا ته ضرورت نه لري. چي خوراک او چبناک ورته
پېړدی. (رواه البخاري)

د روژه نيونکي لپاره دوي خوشحالی

امام بخاري په خپل کتاب د سند سره ذکر کړي دي: (للصائم فرحتان
یفرحهما: اذا افطر فرح و اذا لقي ربه فرح بصومه).

ترجمه: د روژه نیوونکي لپاره دوي خوشحاله دي، چي هغه خوشحاله کوي: کله چي مابسام روژه ماته کري نو خوشحاله سي او کله چي د الله تعالى سره مخ سي نو بيا په خپله روژه خوشحاله سي.

د روژه نیوونکي دعا نه ردېږي، یعنی قبلېږي

د حضرت ابوهيرة رض خخه روایت دی چي پیغمبر صل فرمایلی دی: د درو کسانو دعا نه ردېږي: عادل پاچا، روژه نیوونکي تر خو چي روژه ماته کري او مظلوم. (سنن ابن ماجه)

د قدر د شپه فضیلت

د قدر شپه د روژې په میاشت کي ترټولو غوره او بهترینه شپه ده، الله تعالیٰ ﷺ په قرآنکريم کي فرمایي:

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا أَدْرَنَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ لَيْلَةٌ

الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ (سوره القدر - ۱، ۲، ۳ آيتونه)

ترجمه: موږ نازل کړی دی دغه (ټهول قرآن) د قدر په شپه او خه شي پوه کړي
ته (ای محمده) چې د قدر شپه خه ده (د عزت او شرافت له پلوه؟) د قدر
شپه غوره ده له زرو میاشتو خخه (هغه زر میاشتی چې دغه د قدر شپه
پکښي نه وي).

سبحان الله! ګرانو مسلمانانو تاسي زرو میاشتو ته حساب وکړئ چې
څو کاله کېږي، یعنی په دغه شپه کي طاعت او عبادت د زرو میاشتو تر
عبادت هم زیات دی.

رسول الله ﷺ فرمایي: هغه خوک چې د ايمان او اجر له امله د قدر شپه
(۱۵)

وينبه کري (عبادت پکبني وکري) مخکني گناهونه به يې ورته وبخبل
سي... د حديث نوره برخه مخکي ترجمه سوي ده. (صحيح البخاري)

د قدر د شپې مخصوصه دعا

اللهم انك عفو تحب العفو فاعف عنا !

د روژې فضایل دومره ڦېردي که ټول حديثونه يې راټول کړل سی يو
لوی کتاب ځنې جو پېږي. د لته همدومره کفايت کوي په نورو کتابونو کې
يې کتلای سئ.

د روژې په قصدآ خورونکی لوی بد بخت دئ

د حضرت ابو هریره رض خنخه روایت دی، چې رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم و فرمایل:
کوم سپړی چې د شرعی عذر نه پرته د رمضان المبارک یوه روژه
و خوری، نو که د روژې د میاشتی پرته ټول عمر روژه نیسي د هغې یوې
روژې ئای نه نیسي. (رواہ احمد، ترمذی و ابو داود)
گرانو مسلمانانو ورونو او خویندو!

په دې کي خه شک نسته چې رمضان مبارکه میاشت د اجرونو او
شوابونو میاشت ده. د اللہ تعالیٰ نېک بندگان او د خیر غوبنتونکي انسانان
د غه میاشت یو طلايي فرصت ګنه ترڅو په د غه موسم کي د خپلو نېکيو په
ذخیره کي زیاتوالی راولي ټکه خو هغوي د اجر او ثواب په کارونو کي
دومره زیات مشغول وي چې هیڅ یوه دنیوی کار ته یې ورپام هم نه وي،
هغوي نه یوازي دا چې دورخې لخوا روژه نیسي او اپه انساني ټولنه کي د
خیر او ثواب پروګرامونه پر مخ بیایی بلکي شپه یې هم ټوله په نفلونو او

قیام او تلاوتونو او د خیر د کارونو د کولو لپاره په پلان گذاري تپریبې، خپله هم دینې علم حاصلوي نورو ته يې هم ورنبيي، په دعوت او مجاهده بوخت وي، خلک په نېکيو امر کوي او د بدرو خخه يې منعه کوي او د ستومانۍ احساس هم نه کوي، په مقابل لوري کي موب داسي کسان هم وينو چي روژه خونيسې او مسلمانان دي خود زياتي خواشيني ئحای دی چي په همدغه مبارکه مياشت کي يې د هغې له برکتونو خخه هيچ گتنه وي اخيستې. معمول يې هم داسي وي چې د ورئحي په معامله کي درواغ، قسم، په خبرو کي غيبت، بىكىنخول، د مسلمان خطا ايستل، غبن فحش او شپه يې په کرمبوټ، شطرنج، قطعه بازى، فلمونو او ھرامو په کتلوا او اورپدلو تپره سې، پېشلمى کړي يا نه کړي د سهار لمونځ کړي يا نه کړي په روژه مات دومره ڇوډي، و xorri چي بیا د ماختن لمونځ او تراوېح هم ورئني پاته وي.

دغه ورونه او خويندي باید وپوهوو ځکه دا زموږ او ستاسي دینې مسئوليت دی او د الله تعالى په دربار کي د ځان او ټولو مسلمانانو لپاره د هدایت دعا و کړو.

نن چي د مسلمانانو ډپر بد حال دي او خصوصاً پر موب افغانانو چي دا
دېرش كاله د الله تعالی مختلف عذابونه نازل دي او ورئي تر ملي په مختلفو
مصيبتونو کي اخته کېږو د دې عذابو تر ټولو لوی سبب زموږ او ستاسي
ګناهونه دي موب او تاسي په شعوري او غير شعوري توګه په مختلفو
ګناهونو اخته یو، تر خو چي د الله تعالی په دربار کي په اخلاص توبه ونه
کابو تر خو چي د مسلمانانو په حیث خپل دیني او اسلامي مسئوليتونه ونه
پېژنو او ورته متوجه نه سونو خدای مه کړه دا عذابونه به نور هم زیات سی،
نو رائی چي په ګلهه ټول هیوا دوال ددغه الهي فرصت نه په استفادې سره په
دغه مبارکه میاشت کي خپل پروردگار ته رجوع وکړو او په ټولیزه توګه په
ډپر اخلاص، صداقت، ربستینې او نصوحآ توبه وکابو، الله دي موب او تاسي
ته توفيق را کړي. آمين

د روژې حکمتونه

د رمضان د مبارکي مياشتني روژې په اسلامي شريعت کي له يوي خوا
د الله تعالى لخوا فرض کړل سوی عبادت او د اسلام دريم رکن ګنډ کيږي
خوله انساني پلوه هم زيات حکمتونه او اضافي ګتي لري، چې په لنډ ډول
اشاره ورته کيږي:
۱. د روژې روحې ګټه:

روژه د انسان روح تصفیه کوي او هغه ته صبر، قوت او استقامت
وربخنې، د روژې د رواوالي خورا ارزښتناک حکمت د نفس او روح تزکیه
ده، د روژې په واسطه کولای سو، چې پر نفس باندي غلبه حاصله کړو، او
پر نفس باندي غلبه حاصلوں او هغه په قابوکي راوستل او الهي حکومت
او قانون ته د هغه چمتو کول او برابرول په اسلام کي د انسان څخه یوه
حتمي او ضروري غونښنه ۵۵.

حضرت شاه ولی الله رحمۃ اللہ علیہ په خپل کتاب حجۃ البالغه کي ليکي:

روژه پر نفس باندی د غلبي لپاره روا سوي ده لکه الله تعالى چي
فرمایلي دي: لعلکم تتقوون! (بنيا يي چي تاسي پرهپزگاره سئ) او لکه چي
رسول الله ﷺ فرمایلي دي:

فان الصوم له وجاء (يقيناً روژه د هغه چا لپاره چي جنسی غریزه او
شهوت لري او د نکاح قوت نه لري د ناوره شهوت له منعه ورونکي ده، یوه
پوره او صحیحه روژه هغه ده، چي د خیرونکو حیواناتو (ئناورو)
خویونو او شیطاني ناوره شهوانی اقوالو او افعالو خخه پکنې ھم ئahan
و ژغوري، ئىكە چي دغسي افعال او اقوال نفس ته بد او ناوره اخلاق او
خویونه و ریادوي او فاسدو کارونو ته يې راباسي. (حجۃ البالغه، ۱۲۵/۲
من)

علامہ ابن الہمام رحمۃ اللہ علیہ په فتح القدیر کي په دې معنی ليکلي دي: الله
تعالی روژه د گن شمپر گتو لپاره روا کړي ده، چي د هغې د ھیرو غتهو گتو
خخه یوه دا ده چي پر بدو باندی امر کوونکي نفس آراموي او کتېرولوي
يې.

۲. اقتصادي گتېي:

روژه د دې تر خنگ چي د الله تعالی يو ئانگرى عبادت دی. د روژه لرونکى لپاره اقتصادي گته هم لري روژه هغه ته د دې بنونه کوي چي هغه باید سپما و کړي او تل په مړه خټه ونه ګرئي، هغه د دې پر ئاي چي په خليرويشت ساعتونو کي درې او يا خلور ځلي خپل خټي ته خواره ور کښته کړي کولاي سی يو څل او يا دوه څلي یې په متoste توګه مړه کړي، په دې شکل روژه لرونکى کولاي سی د خپل خليرويشت ساعته د خورو لګښت ۳۵% فيصده ته راکم کړي.

هغه سپمېدلې خواره چي روژه یې د روژه لرونکي له خټي خخه سپموي که روژه لرونکى د بېوزلي طبقي خخه وي کولاي سی د هغه د معیشت معیار په دې وجه بهتر کړي چي د هغه د یوې ورئي د خورو مصارف د روژې په برکت د درو ورئو لپاره کفايت کولاي سی.

او که روژه لرونکى د شتمني طبقي خخه وي هم د روژې له برکته یې د سپما پروګرام د مساکينو او د هغه په خنگ کي د او سېدونکو ګاونډيانو او بېوزلانو پر اقتصادي حالت مشت اثرات پر پیاسی هغه په دې شکل چي هغه خواره چي هغه د خوراک خخه سپمېږي کولاي سی د دې پر ئاي چي خراب

سي پر نژدي ګاونډيانو مساکينو باندي ووپشي، بل دا چي هغه مصارف چي د یوه سرمایه دار په ورځني خوراک باندي دوه یا درې څلي لګول کېدل او س د روژپه برکت یوئل لګول کېږي، چي کولاي سی د پېشلمي لپاره هم استفاده ورځنه وکړي. دا سېمېدلېي مصارف روژه لرونکي کولاي سی د ټولني د لوپدلو افراد د اقتصادي حالت د بنه والي لپاره ولګوي، چي یا خو هغوي ته خوراکي مواد په واخلي او یا ورته د کار او روزگار ځيني م الواقع برابر کړي او یا یې یوب اجتماعي مشکل ورباندي ختم کړي.

۳. اجتماعي ګتې:

همدا راز روژه هر مسلمان ته د شتمني قدر ورپېژني، د الله تعالی بې شماره نعمتونه چي د انسان ډېر لب ورته پام کېږي خو روژه یې ورته متوجه کوي چي د همدغو نعمتونو شکر ادا کړي، روژه امير او فقير، پادشاه او ګدا او د ټولني ټول طبقات په مساوي شکل د یوه او بل په څنګ کې د روی، روژه مور انسان ته د لوړي تکلیف ورپېژني او تېي مسلمان ته د او بو اهمیت ورپېژني، روژه سرمایه داران او بدایان پوهوي چي د ټولني لوپدلي طبقات چي د وسایلو د کمنبت سره ټول ژوند لاس او ګربوان وي څرنګه د

لوبدي له هغه مشکل سره ټول ژوند ډغری وهی کوم چي هغه یې د یوې
ورئي لپاره د تحمل تاب نه لري. ئکه خو الله تعالى د هغې د فرضیت
اصلی او اساسی مقصد دا بسودلی دی چي مسلمانان د تقوا خاوندان جوړ
سي.

٤. د روژې روغتیا یې ګتی:

پرمختللي انساني طب دا ثابته کړې ده، چي روژه معده هوساکوي او
د هاضمي سيستم منظم او فعاله کوي او د روژه لرونکي بدنه اضافي
وازګو او چرييو خخه خلاصوي خو دا هغه وخت چي روژه لرونکي د روژه
مات آداب په پام کي ونيسي، يو خو خرماوي او او به په روژه مات و خوري
او کوم خوراک چي کوي په هغه کي د اعتدال لاره غوره کري.

په حدیث کي راغلي دي:

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلوات الله عليه وسلم: صوماً تصحوا. (ابن السنى
والطبرانى)

ترجمه:

د ابو هریره رضي الله عنه خخه روایت دی، چي رسول الله صلوات الله عليه وسلم و فرمایل: روژې

ونیسی چي صحت او رو غتیا و مومئ.

روژه نیول د هغه چا لپاره چي د خوبدي (Sugar) په نارو غي اخته وي طلایي چانس دی، چي د روژه لرونکي شوگر ادنی درجه ته را کښته کړي، په دې اساس د پنکرياس غدې په نېټه د هوسایني وخت ورکوي، پنکرياس د بدن هغه برخې دی چي انسولین تولیدو ی نو کله چي خواره تر تولید سوي انسولین زيات و خورپل سی د پنکرياس غده د ستومانی سره مخامخ کېږي، چي نه سی کولای خپله دنده سرته ورسوی، ئحکه خو قندیات په وينه کې یوئه ای کېږي او درجه یې لوړېږي په تسيجه کې یې د خوبدي نارو غي منئته راھي.

همدا راز روژه نیول د انسان د زيات وزن په را کمولو کي هم مؤثره ثابیتیېږي ئحکه په او س وخت کي زيات وزن د پیرو نارو غيو سرچینه ده خو په دې شرط چي د روژه مات او پېشلمي په خوراک کي د اعتدال لاره خپله سی.

روژه یوازینې هغه وسیله ده چي انساني جسم د زهر جنو موادو او له نقصاني او مؤذي ترسباتو خنه پاکولاي سی، لکه چي یو امریکا ی ډاکټر

اډوارءوبوای Edwar Boy وايي: هیخ یوه داسي ناروغې او رنځ نسته،
چي ټواک یې دروژې په وړاندې د مقاومت توان ولري.

شیخ الاطباء ابن سینا یوه ټانګړې طریقه درلودله، چي د ناروغې په زیاترو حالتونو کې به یې خپل ناروغې په دې مجبورولو چي درې هفتې روژه نیسي او بل دا چي روژه د مختلفو دخانیاتو د استعمالوونکو لپاره بنه فرصت دی، چي خپل عمل لکه سګرېټه، نسوار، چرس او نور خطرناک مخدارت په آسانه توګه پرپېدي. همداراز د روژې د روغتیا یې ګټو په اړه دېر کتابونه ليکل سوي او څېړل سوي دي چي مؤلفين یې مسلمانان او غير مسلمانان دي او لوستونکي کولاي سی مطالعه یې کري، دلته همدو مره کفايت کوي.

يادونه:

د روژې نیول کومي ګټي چي عصری او طب بندولي دي دا د اسلام د حقانيت ثبوت او د دې دین تلپاته معجزې دي، چي د هري ورځي په تېرېدلو سره یې نړيوالو ته حقانيت بسکاره کېږي خو موبد چي روژه نيسو هدف او

موخه به مویوازی د الله تعالی د حکم تعمیل، د هغه بندگی او د رسول الله
د سنت مطابعت وي، نه دا چي د روغتیا يا د بدن د وزن د کمولو په نیت
دا کار سرته رسوو، تر خو چي د اخروي اجر خخه محروم پاته نه سو، خو کوم
خه چي موباد ذکر کړل دا د روزې اضافه د نیوی ګټه دی او د هغې د فرضیت
ئینی الهی حکمتونه دی.

د روزې رکن یا فرض

د نس او فرج د شهوتونو خخه لاسنیوی د روزې رکن دی. يا په بل
عبارت د خوراک، چبناک او جماع نه کول په روزه کې فرض دی.
يعني هغه شیان چي رژه ماتوي د هغو خخه په کلکه ډډه کول فرض
دي. په خورلو او چبلو کي دا هم شامل دي چي معدې ته په یوه بله طريقة
سره خواره يا درمل ورسول سی او د بنحی سره په کوروالي کي هغه ټول
صورتونه شامل دي چي په هغه سره انسان په اراده سره نفساني خواهش
پوره کړي.

د روژې وخت

د صبح صادق څخه شروع او د مابنام د لمر لوپد و پوري ختمیږي.

د روژې مستحبات او آداب

۱. د لمر لوپدلو سره سم تر لمانځه مخکي روژه ماتول (خنډول یې مکروه او بې ئایه بزرگي ده، البته چې وریئ نه وي). (شرح التنویر و رد المختار، ج ۱، ص ۱۸۳)
۲. په لندو یا وچو خورماګانو، او که هغه نه وي پیا په او بو سره روژه ماتول، په مالګه سره ماتول صحیح دي خو ثواب نه لري. (بهشتی زپور د زیلعي، ص ۴۴۳، ج ۱ په حواله)
۳. په تاقو شیانو د روژې ماتول.
۴. د روژې ماتولو په وخت کي ماشوري دعاګاني ويل لکه (اللهم ان لک صمت و علی رزقك افطرت).

۵. د پېشلمي په وخت کي د يو شي خورل، که خه هم يو گلاس او به يا شيدي وي.
۶. د پېشلمي ځنډول، خو دومره ناوخته نه چي روژه په شک کي کيږي. (بهشتی زپور د مراقي الفلاح علی حاشيه الطھطاوي، ۳۹۷ مخ په حواله)
۷. د چېي او بد و خبرو خخه د ژبي ساتل، (د بې کاره او ناروا شيانو د ليدلو خخه د سترګو ساتل لکه پرديو بنھو ته کتل، فلم کتل او داسي نور حرام کارونه لکه غېيت، درواغ، چغلي او داسي نور...) نودا ټول په هر حالت کي حرام دي، او ئان ساتل ورڅخه واجب دي او په رمضان المبارک کي ورباندي خاص تینګار سوي دي.
۸. خپلوانو، غريبانو او اړو خلکو ته خيراتونه ورکول، په روغتونونو کي د مريضانو پوبنتنه کول او د هغوي سره مالي کمک کول او تر خپله وسه د علم طلب کول، د ديني مدارسو سره مرسته کول، د قرآنکريم په تلاوت، په درود ويلو، په ذکر کولو او نورو عباداتو کي شپه او ورخ تپرول او اعتکاف کول. (كتاب الفقه، لوړۍ ټوک، ۹۳۷ مخ)
۹. په روژه کي د شترنج په لوبه سره وخت تپرول د روژې ثواب له منعه وړي. (فتاوي دارالعلوم د یوبند، ۶ ټوک، ۳۴۰ مخ)

نیت:

په زړه کې د روژې نیولو قصد او اراده کول کفایت کوي، ځکه د نیت ئخای زړه دی خو که په خوله نیت وکړي دا هم بنه خبره ده دا چې وايي: اې الله زه به سیا روژه نیسم او د نیت عربی الفاظ دادی: (بصوم غد نویت من شهر رمضان).

مسئله:

په روژه کې تراویح کول مؤکد سنت دي، د نارینه او بنجینه دواړو لپاره او نه کول يې ګناه لري، خو دومره دي چې پرنسپو جماعت کول مؤکد سنت نه دي بلکي یوازي به يې کوي او حتماً به يې کوي. (کفایت المفتی، ۲۰ک، ۳۶۱ مخ. فتاوی دارالعلوم دیوبند، ۴۰ک، ۲۵۵ مخ، درد المختار ۱۰ک، ۶۶ مخ په حواله)

هغه شیان چې روژه فاسدوي خو یوازي قضاء لازموي. په کومو شیانو چې

روژه فاسدېږي هغه دوهډوله دي:

- (۱) یو هغه چې په هغه سره یوازي قضاء لازميږي.
- (۲) بل هغه چې په هغه سره کفاره او قضاء دواړه لازميږي.

هغه شيان چي په هغه سره يوازي قضاء لازمي

۱. يو چا په زوره د روزاتي په خوله کي يوه څه واچول او هغه د ده د ستوني څخه تېرسول نود دي روژپي قضاء به راوري.
۲. د يو چا روزه په ياد وي خود حولې پرمينځلو په وخت کي بي اختياره او به ځني تيري سي نود دي روژپي قضاء به راوري. (شرح التنوير و رد المختار ۱۶۲ مخ، ۲ توک)
۳. که چا په قصدآ په ډکه خوله ټي وواهه او یا یې په خوله کي لبې راغي او هغه یې تېرکړنود دي روژپي قضاء به راوري. (اسلامي فقه، ۲۵۵ مخ)
۴. که د چا په غابنو کي د ډوډي ټوته يا د غونبني رينبه پاته وه او د سهار وروسته یې په لرګي یا بل شي د غابنو څخه جلا کره او تېره یې کره یا خپله تر ستوني تېره سوه نو که دا ټوته د نخود د دانې څخه کوچنۍ وه پروانه لري او که چيري د نخود د دانې په اندازه او یا تره ځنه زياته وه نوبیا د دي روژپي قضاء را اړل واجب دي. البتہ دا په هغه صورت کي چي دنه په خوله کي وي او تېري یې کړي خو

که چیري يې د باندي راوايستي وروسته يې تېر کري نو که دا شى تر نخود لوی او که کوچنى وي قضاي واجب ده. (بهشتى زپور، ج ۱، دريمه حصه د شرح التسوير، د دو هم توک د ۱۹۷ مخ په حواله)

۵. په غور کي تېل اچول، يعني په غور کي تېل اچول روژه ماتوي، نو قضاي يې واجب ده خود او بونتول روژه نه ماتوي، حکه هغه فايده نه لري. (اسلامي فقه، ۲۲۶ مخ، بهشتى زپور د شرح البدايه، لموري توک د ۲۰۲ مخ په حواله)

۶. په پزه يو شى کشول يا سون کول او هغه تر ستوني تېرېدل روژه ماتوي، البته خارجي شى يا دوا، نو د هغې روژې قضاي به راوري خو هغه څي د پزي دنه وي لکه ګنګ هغه روژه نه ماتوي. (بهشتى زپور)

۷. د غابنو خخه راوتلي وينه که چيري د لارو (نارو) خخه زياته وي د هغې تېرېدل روژه فاسدوی او د هغې روژې قضاي واجب ده او که وينه د نارو سره برابره وهم روژه ماتوي نو د هغې قضاي بايد راوري. (فتاوي رحيميه، ۳ توک، ۱۰۸ مخ، د عالمگيري په حواله)

۸. که يو چا په هېره سره يو څه و خورل يا يې و چښل که څه هم په هېره سره روژه نه ماتيرېي خود ده ناپوهی په خاطرفکر و کړچي روژه خوماته سوه بیا يې خوراک او چښاک و کړ نو د همدغې روژې قضاي به راوري. خو که چيري دا مسئله

و ر معلومه و ه او بياي په هپره د خوراک کولو و روسته په قصد روژه ماته او جماع
يې و کره نو قضااء او کفاره دواړه ورباندي لازميږي. (بهشتی زپور د شرح التنویر
د ۱۵۰ مخ په حواله)

۹. د صبح صادق وروسته يې دا خيال وکړ، چي او سلا وخت پاته دی او بيا يې
خوراک او چښاک وکړ نو د هغې روژې قضااء لازمه ده. (فتاوی دارالعلوم
ديوبند، ۶ توك، ۴۲۲ مخ دردالمختار ۲ توك ۱۵۸ مخ په حواله)

۱۰. د لمريپوتو خخه مخکي په دې خيال سره روژه ماتول، چي لمريپوتولى يا
لوپدلی دی خو وروسته ور معلومه سوه چي لمرنه دی لوپدلی نو يوازي به د
همدغي روژې قضااء راوري. (فتاوی دارالعلوم ديوبند، ۶ توك، ۲۳۶ مخ د
هداية ۱ توك ۲۰۷ مخ په حواله)

سوال: د روژې په حال کي د مخد غابن يا د زامي د غابن کښل او يا په خوله
کي دوا اچول روادي کنه؟

جواب: د سخت ضرورت په خاطر د غابن کښل روا دي او بې ضرورته
مکروه دي، که وينه يا دوا نس ته تپه سې او تر نارو زياته يا ورسره برابره وي او
د هغو (دویني او دوا) خوند په حلق کي معلوم سې نو بيا روژه ورباندي ماتېږي
او يوازي قضااء واجب ده. (احسن الفتاوی، ۶ توك، ۴۲۶ مخ دردالمختار ۲

ټوک ۱۰۷ مخ په حواله

سوال: که ناروغ روژه و نیسي او صحت او روغتیا ته یې د نقصان رسپدلو
اندېښنه وي او د طبیب (ډاکټر) رایه دا وي، چې دی دی روژه هرو مرو و خوري
نو آیا مریض روژه خورلای سی که نه؟

جواب: د اسی مریض ته د روژې د خورلو شرعاً اجازه ده، د ناروغ غالبه
ګمان يا د مسلمان طبیب خبر ورکولو د دې شرعی رخصت لپاره کفایت کوي
البته د صحت وروسته به یې قضاۓ راوري. (فتاوی دارالعلوم، ۶ ټوک، ۳۳۱
مخ)

سوال: که یو خوک د روژې تر نیولو وروسته ناروغ سو او حالت یې خراب
و، که څه هم د مرګ و پره نه وه او ډاکټر دوا د خورلو لپاره ورکړه چې ته یې همدا
او س و خوره آیا دا کار جایز دی؟

جواب: که د روژې د نه ماتولو په صورت کې د ناروغی د پېروالي و پره وه
يا د مرګ خطر و، نو د روژې ماتول ورته جایز دي او بیا دی د دې روژې قضاۓ
راوري، او که په پېچکاري لګولو یې تداوي کېدله نو بیا د روژې ماتول رو انه
دي. (احسن الفتاوی، ۴ ټوک، ۴۲۲ مخ)

مسئله:

د روژې په میاشت کي که د چاروژه اتفاقاً ماته سوه لکه په پورتنیو ځینو صورتو کي نود روژې د ماتېدو وروسته هم خه خورل او چښل بنه نه دي، بلکي توله ورخ د روژه دار په شان تپرول واجب دي. (بهشتی زپور، د مراقي الفلاح على حاشیه الطحطاوي د ۳۹۵ مخ په حواله)

هغه شيان چې روژه ماتوي، قضاۓ او کفاره دواړه

لازموي

۱. د رمضان په روژه کي په قصد سره خوراک او چښاک کول یا نس او معدې ته داسي شی داخلول چې انسانان د هغه د خوراک او دوالپاره کاروي.
۲. د رمضان په روژه کي جماع (کوروالي) کول یا د بلي بنجحي سره بد فعلی کول، لواطت کول د روژې قضاۓ او کفاره دواړه لازموي، که مني ووزي او کنه ووزي. کله چې د سري د خاص اندام سردنه سو نور روژه ماته سوه، دا که د مخد خوا وي او که د شا د خوا فرق نه لري او د قضاۓ او کفارې واجبېدل پر فاعل او مفعول دواړو ده. (در مختار، اټوک، ۱۵۱ مخ) (بهشتی زپور ۳ حصه، ۱۲ مخ، هدايه، ۱ تړوک، ۴۰۲ مخ).

مسئله:

که خوک د رمضان په روژه کي چلم، سگرېت، چرس و خکوي روژه يې ماته ده قضاء او کفاره دواړه ورباندي واجب ده. (بهشتی زپور، د شرح التنویر ۱ توهک، ۱۴۹ مخ په حواله او فتاوى دارالعلوم دیوبند)

کفاره:

کفاره داده چې اول خویو غلام آزاد کړي که يې دا په وسنه نه وه، ئکه او س غلامان (مریان) هم نسته نو بیا دی پر له پسې شپېته روژې ونیسي او که يې دا هم د شرعی عذر له کبله په وس کې نه وه نو بیا دی شپېتو مسکینانو ته سهار او مابنام خواره ورکړي. (فتاوی دارالعلوم دیوبند، ۶ توهک، ۱۴۶ مخ، د ردالمختار ۲ توهک، ۱۴۷ مخ په حواله)

هغه شیان چې روژه نه ماتوی بلکې مکروه کوي يې

۱. د ډیوشی خوند کتل هغه وخت چې هغه تر معدي نه رسپړي خو که د ډیوشی دخوند کتلوا ضرورت و، مثلاً د ډیوپې نسخې مېړه (خاوند) سخت طبیعته و نو د هغې لپاره د ډېگ خوند کتل د مکروه والي پرته روا دی د نانوای او اشپز حکم همدادی.
۲. د خپلې مېرمنې خخه خوله (مچه اخستل).
۳. په خوله کي د راټولو سوو نارو ټپول مکروه دي، ئکه چې د روژې ماتېدلوا وپره ورسره سته.
۴. تر صبح صادق وروسته په جنابت کي پاته کېدل مکروه دي، بنه داده چې په شپه کي غسل و کړل سی. (كتاب الفقه على المذاهب الأربع، اټوک، ۹۲۳ مخ)
۵. رګ و هل، ناروغتنه خپله وينه ورکول هم مکروه دي.
۶. غیبت کول، درواغ ویل، جنګ جګړه کول، بنکنڅل کول هر وخت حرام دي خو په روژه کي يې ګناه نوره هم زیاتیېږي او مکروه کاردي.
۷. په روژه کي د غابنو د پوډرو، دوا او سکرو کارول او په هغه سره د غابنو

پربولل هم مکروه دي. (جواهر الفقه، اٽوک، ۳۷۹ مخ)

۸. د مېرمني سره داسي مينه کول چې شهوت په حرکت راولي لکه د هغې بنسکلول، لاس ورباندي تپرول او باربار ورته کتل مکروه دي، او که د دغۇ خىدە جماع او ازمال بېرە وە، نوبیا دغسي کول حرام دي. (كتاب الفقه، اٽوک، ۹۲۷ مخ)
۹. بې عذرە د يوشى ژوول خو کە مور ماشوم تە دودى ژوول غونبىتل او بل خوک نەوە روواھدى.
۱۰. هغە کار کول چې روژه دار ضعيف او كمزورى وي.

هغە شيان چې نە روژه ماتوي او نە بې مکروه كوي

۱. د مساواک و هل.
۲. په سريما برېتونو تېل لگول.
۳. په ستر گوکي رانجه يادوا اچول.
۴. خوشبوبي شيان بويول لکه عطر او گلان.
۵. د گرمى ياتندي په خاطر غسل کول.

۶. د ستني (پېچکارى) لگول. (جديد فقهى مسائل، فتاوى دارالعلوم ديوىند).

۷. په هېرە سره خوراک او چبناک کول.

۸. په غير اختياري ھول حلق (ستوني) ته د لوگي، مچ، غوماشي او داسي نورو نتوتل. خو چلم، سگرېت او چرسو دود کشول روژه ماتوي او کفاره هم لازموي.

۹. په غورد کي په قصد يا خطاد او بودا خلپدل.

۱۰. په خوب کي د شيطان تېرايسټل (احتلام).

۱۱. د غابنۇ خخەد ويني وتل خو په دې شرط چي نس ته ولاري نه سى.

۱۲. په خوله او بە گرئول په پزه کي او بە اچول کە خەمم د او داسەنە بغىروي.

۱۳. پر بدن باندى د زيات لوند توکر اچول او په هەنە سره د بدن سرول، اپرېشنى كول چي روژه لرونكى پكىنى كمزورى نه سى. (كتاب جواهر الفقه ۱ توک)

۱۴. د ارادې نه پرته قى و هل روژه نه ماتوي. هەنە كە لېزوي او كە چېرخو په قصد سره قى و هل روژه ماتوي البتە پە ھەنە خوله سره. يعنى قى چي په ھەنە خوله نه وي روژه نه ماتوي. (بهشتىي زپور، ۳ حصە، ۱۲ مخ د فتاوى هندىيە ۱ توک، ۲۰۲ مخ په حوالە)

هغه عذرونه چي له امله يې د روژې د نه نیولو اجازه ده

دا داسي مجبوري دي چي په رمضان المبارك کي د هغو په وجهه اسلامي شريعت دروژې د نه نیولو اجازه ورکړي ده.

۱. لکه يو چاته د ناروغۍ په خاطر د روژې نیولو قدرت نه وي، يا د مرض د زياتېدلو سخته وېره وي، نو روژه نیول اسلامي شريعت ورته روا کړي ده، خود هغو روژو قضائي لازمه ده، لیکن فقط پخپل زړه کي د داسي خیال کولو خخه روژه پربنیوول صحیح نه ده بلکې هغه وخت چي يو دینداره او مسلمان طبیب (ډاکټر) ورته ووايي چي تا ته روژه بنه نه ده، نیول يې تاوان درته کوي نو بیا دي يې نه نیسي. (بهشتی زپور، ردالمختار و شرح التنویر ۱۸۵-۱۸۶ مخونه)

۲. د کومي مېرمني چي کوچنې په نس وي او د روژې نیولو په وجهه هغې ته يا د هغې کوچنې ته د تاوان رسېدو وېره وي نو روژه دي نه نیسي وروسته دې بیا قضا راوړي.

۳. که کومه مېرمن خپل يا پردي کوچنې ته شیدې ورکوي، نو که هغه روژه ونيسي د کوچنې لپاره شیدې ختميرزي او کوچنې ته تکلیف رسېږي نو هغه دي
(۴۰)

روژه نه نیسي و روسته دې بیا قضاي راوري. (اسلامي فقه، ۲۹۲ مخ، د روزې
مسئلي، ۱۸۰ مخ، د محمد رفعت قاسمي لیکنه)

خو که د شيدو ورکونکي مېرمني خاوند مالدار او بله دايي يې
مقرولاي سواي چي دغه کوچني ته شيدې ورکوي نو بیا د دې لپاره روژه خورل
روانه دي، لیکن که کوچني دبل چاشيدې نه رودلې نو بیا د دې لپاره خورل روا
دي. (بهشتی زپور د دالمختار د ۲ توک د ۱۸۶ مخ په حواله)

مسئله:

که چيري کوچني و چي شيدې چنلاي سواي او تاوان يې هم نه ورته
کاوه نو په دې صورت کي مور روژه نه سی خورلای او د روزې نیول ورباندي
فرض ده. (اسلامي فقه، ۲۳۰ مخ، د مجیب الله ندوی لیکنه)

۴. هغه شرعی مسافر چي لېتر لېد ۴۸ ميلو او ۹۶ کيلومتره سفر په نيت له کوره
وتلى وي د هغه لپاره د شريعت د لوري اجازه ده چي روژه ونه نيسی، خو که په
سفر کي تکليف او سختي نه وه، نو بیا بنسه داده چي په سفر کي روژه ونيسي، حکم
الله تعالى ﷺ فرمایي: وان تصوموا خير لكم (سوره بقره ۶ رکوع).

نو معلومه سوه چي په هغه سفر کي چي تکليف نه وي د هغې روژې د

نيولو فضيلت خپله الله تعالى بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بيان کړي دی. (فتاوی دارالعلوم ديوېند، ۶ توبک، ۱۴۷۲ مخ. دردالمختار ۲ توبک ۱۶۰ مخ په حواله)

مسئله:

په هغه حالت کي چي مسافر په سفر کي او د روژې نيوولو اراده يې نه وه خو تر غرمې (زوال) يو ساعت مخکي کورته راوسېد نو پر هغه لازمه ده، چي روژه نيت کري او ويې نيسې. (بهشتې زپور، د روژې مسائل محمد رفعت قاسمي)

۵. د مېرمني لپاره په حیض او نفاس کي روژه نه نيوول رووا دي خو قضاء به يې راوري.

پورتني هغه شرعی عذرونه دي چي الله تعالى بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ د خپل لوی رحمت په خاطر خپلو بندگانو ته ورمعاف کړي دي، حکم د اسلام دين ډېر پراخ او د اسانۍ دين دي نو د يو مسلمان لپاره هيڅکله دا نه بنايې چي د دغو عذرونو لپاره حيلې، پلمې او بهانې جوري کړي. دردالمختار ۲ توبک، ۱۵۸ مخ کي ليکل سوي دي، چي: شرعی مسافر او شرعی ناروغه د روژې پر پسروول صحيح دي او حيله او پلمه کول مذموم او ډېر بد عمل دي. (د روژې مسائل ۱۴۹ مخ).

نو د روژې خنځه د خلاصون په خاطر سفر کول يا ئان پر ناروغری اچول
ډېربد او خطرناک کاردي.

مسئله:

که یوه مېرمن د رمضان د روژې په ورځ پاکه سوه، نو تر مابنامه ورته د
څه شي خورل او چښل روانه دي او تر روژه مات پوري د روژه لرونکي په څېرپاټه
کېدل ورته واجب دي. خودغه ورځ يې په روژه کي نه حسابل کېږي بلکي د دې
روژې قضاء به راوري. (بهشتۍ زوپر، دوهمه حصه، ۱۶ مخ، د شرح وقايه ۳۱۶
مخ په حواله)

مسئله:

که د نيمائي ورهئي وروسته د یوې مېرمني حیض پیل سو نو روژه ماته
سوه، نو تر پاکي وروسته به د دغې روژې قضاء راوري. (بهشتۍ زپور دوهمه
برخه ۵۹ مخ، د جوهرة النيرة ۱۰ توک ۳۲ مخ په حواله)

ګرانو مسلمانانو!

دغه کتاب مه محدودوئ یوازي يې د ئان سره مه ساتیع.

د هرسواد لرونکي مسلمان دا ديني مسئولييت دی، چي دغه مسائل نورو مسلمانانو او د کور غړو

ته په ډېردقت ولولي، ترڅو په ثواب کي شريک سی.

ربنا تقبل منا انک انت السميع العليم

(۴۳)

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library